

اینجا خانواده ای منتظر زنان نیست

گرمخانه زنان چیتگر در منطقه ۲۲ پایتخت، خانه ای را برای بانوانی ساخته که خانه‌ای و خانواده ای منتظر آنان نیست.

به گزارش گروه اجتماعی ایسکانیوز، ۱۵ سالش بود که به اصرار خانواده ازدواج کرد، چند سال بعد، وقتی بچه ای به بغل داشت، شوهرش از خانه بیرون انداخت بدون بچه، اکنون دختر ۱۳ ساله اش در آستانه ازدواجی است به اصرار پدر.

دختر ۳۳ سال دارد، پر انرژی و سالم است، خانواده ای نیست، مادری یا پدری که پشتوانه اش باشند، روزگارش را در مرکز گرمخانه شهرداری سپری می کند، به امید اینکه کسی پیدا شود و جلوی شوهرش را بگیرد تا دختر ۱۳ ساله اش را شوهر ندهد.

خودش می گوید: هر چه می کشم از نداشتن خانواده درست و حسابی است، از اول هم حامی ام نبودند، ۱۵ سالم بود که مجبورم کردن ازدواج کنم.

۲۹ ساله است، توی ۱۹ سالگی در رقابت های جهانی شکست خورد، دوپینگ کرده بود تا نتیجه مسابقات را از آن خود کند، شکست خورد و زندگی اش را باخت، رفت سراغ مواد و ۱۰ سال درگیر شد.

این روزها باشگاه بدنسازی می رود، ورزش را از نو شروع کرده و به رقابت می پردازد، به خودش قول داده تا دوباره شکست را تجربه نکند، نه شکست در مسابقه راه، به دنبال پیروزی در زندگی اش است.

خودش می گوید: این بار باختی در کار نیست، یک بار همین روزها باختم، نرفتم سراغ مواد، نمی خواهم اینبار اختیارم را به دست مواد مخدر بدهم، دنبال برنده شدن در مسابقات جهانی هستم.

۲۱ سال دارد و تا به حال تجربه ارتباط نا مشروع با ۳۳ نفر را داشته است، هزینه زندگی اش را از همین راه تامین می کند و یک روز به خودش می آید و می بیند که این همان راهی نیست که می خواهد برای همیشه ادامه دهد، پشیمان می شود.

۲۱ سال دارد و تجربه ایستادن در خیابان برای سوار شدن به ماشین دیگران بارها تجربه کرده است، از زمانی که مادرش دستش را گرفت و کنار خیابان برد تا راه جدید ارتباط با مردان را تجربه کند.

خودش می گوید: این اواخر این ارتباط ها زیاد شده بود، خسته بودم، این راهی نبود که برای زندگی ام انتخاب کرده باشم، آمدم اینجا تا از آن زندگی دور شده باشم.

اینها بخشی از سرگذشت زنانی است که شب ها را در گرمخانه چیتگر شهرداری سپری می کنند، زنانی برخی از آنان که حتی برای بیرون رفتن بهانه ای ندارند، روزها را به شب می رسانند، برخی هم خانواده ای ندارند تا کورسوی امیدی را برای ساختن زندگی اش پیدا کنند.

گرمخانه چیتگر میزبان زنانی است که خانواده ای و خانه ای ندارند، برخی مهارت دارند اما سرمایه ای برای اشتغال یا جایی برای کار ندارند تا زیر سایه آن برای خود خانه و زندگی ای دست و پا کنند.

خبرنگاران به دعوت معاونت فرهنگی و اجتماعی و سازمان رفاه، خدمات اجتماعی و مشارکت های مردمی شهرداری تهران برای بازدید از گرمخانه چیتگر رفته بودند، خوابگاهی از جنس کانکس، با تخت هایی به هم پیوسته و ایستگاهی موقت برای گذشت از یک معبر.

ساعتی از یکی از شب های سرد پاییز تهران را اینجا سپری می کنیم، سرما سوزناک است و این سوال را برایم ایجاد می کند که در این خوابگاه کانکسی، چگونه این زنان شب را به صبح می رسانند، گرمای اینجا کافی است؟ می توان اینجا را برای شب ها انتخاب کرد و خودم پاسخ می دهم اگر اینجا نباشد چه در انتظار آنان است؟

ایرنا

انتهای پیام /